

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 99/2019
14.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула и Биљане Драгојевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., улица ... .., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 9 У 14937/16 од 25.01.2019. године, у предмету ослобађања од плаћања таксе за јавни медијски сервис, у нејавној седници већа одржаној дана 14.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање пресуде Управног суда 9 У 14937/16 од 25.01.2019. године, којом је одбијена његова тужба поднета против решења Јавне медијске установе "Радио телевизија Србија" Београд број ... од 25.10.2016. године, којим је, ставом првим диспозитива, стављен у целости ван снаге закључак број ... од 13.05.2016. године. Другим ставом диспозитива решења усвојен је захтев тужиоца за ослобођење од плаћања таксе за јавни медијски сервис за период од 01.01.2016. до 31.12.2016. године, а трећим ставом диспозитива наведеног решења одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од плаћања таксе за јавни медијски сервис.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од неовлашћеног лица.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. ЗУС-а је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Одредбом члана 50. став 2. Закона о управним споровима је прописано да, када је странка физичко лице, захтев предаје преко пуномоћника из реда адвоката, а што подносилац захтева није учинио.

Захтев за преиспитивање побијане пресуде Управног суда поднела је као пуномоћник подносиоца захтева, адвокат ББ из ..., који је својеручно потписала и на који је ставила свој печат. Уз захтев није достављено пуномоћје за заступање из чега произилази да није поступљено сагласно члану 91. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/2011, 55/2014 и 87/2018), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, а којим је прописано да је пуномоћник дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје, па се не може сматрати да је захтев поднет сагласно члану 50. став 2. Закона о управним споровима.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је изјављен од неовлашћеног лица, јер није предат Врховном касационом суду сагласно члану 50. став 2. Закона о управним споровима, па је Врховни касациони суд на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 14.03.2019. године, Узп 99/2019

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић